

PANNON TÉLELŐ

HARKAI VASS ÉVA

Hogy ugyanazon hideg hold alatt járkalunk estelente,
minek is mondjam, hisz tudod.
Súlyos birsek remegnek errefelé a kerti fákon.
Még tartják magukat – napjaink hálóját majd' beszakítják . . .
Sárgán villan a távol reszketeg fénye, miközben
kora téli félénk fagyok markába csúszunk észrevétlen.

Ily ködös éjszakában találkozhatsz Füst Milánnal,
ki szintén távoli csillagot fürkészt,
reggelente előjön Déry is, gondosan ápolván növényeit,
s itt van Kassák, Pilinszky, Weöres és Ottlik –
de leginkább a szegény kisgyermek Kosztolányi
s Csáth Homokembere virraszt velünk sápatag hajnalokig.

Ím, ez a tájék, hol naponta jár-kelet a földi halandó.
Szűkre csukódó nappalaink mögött tágul az éji világ.
Újbarbár kósza lidérctől és szellemi sarki fagyoktól
rég s nemrég volt öregek idetévedő sóhaja véd.